

NGÀY GIA ĐÌNH, NGHĨ VỀ GIA ĐÌNH...

Hà Yên

Công đoàn Khoa Sư phạm

Đi qua nhiều “khúc quanh” trong đời, cũng là lúc tôi chiêm nghiệm nhiều điều.

1. Cha mẹ không hạnh phúc dễ tạo ra những đứa trẻ không hạnh phúc

Nhiều cặp vợ chồng sống với nhau trong cuộc hôn nhân không hạnh phúc và trở thành tấm gương “khuyết” để con cái nhìn vào. Thường sẽ có hai trường hợp xảy ra: một là, đứa con trở nên mất lòng tin vào đời sống gia đình dẫn đến muốn sống một mình, và hai là, đứa con đi vào “vết xe đổ” của cha mẹ chúng. Cũng có những đứa trẻ lớn lên và tạo dựng cuộc đời hạnh phúc bên gia đình nhỏ, nhưng số đó, theo quan sát của tôi, có lẽ không nhiều.

Tôi luôn trăn trở tự hỏi, sao ở Việt Nam mình, những cuộc trò chuyện giữa cha mẹ và con cái nhằm giúp định hướng hôn nhân về sau, dạy chúng sáng suốt trong lựa chọn bạn đời, biết hành xử đúng đắn với người khác phái,... lại hiếm hoi như thế? Một ví dụ, trong gia đình người bạn thân của tôi, từ trước đến nay câu chuyện giữa cha mẹ và chị em bạn ấy chỉ xoay quanh đề tài về học hành, chọn nghề nghiệp, chăm lo gia đình nội ngoại... Chỉ thế và hết. Cho đến khi cuộc hôn nhân của bạn tôi đổ vỡ, lúc đó có vẻ cô ấy nhận được nhiều sự quan tâm hơn từ gia đình, nhưng đó vẫn là sự quan tâm mang dáng hình của tình thương và nâng đỡ, chứ không phải là cuộc trò chuyện để nghiệm ra bài học gì từ những vấp ngã.

Cho nên, theo tôi việc học (hoặc tự học) để trở thành cha mẹ hiểu biết rất quan trọng. Bên cạnh đó công tác tham vấn tâm lý học đường hiện nay là vô cùng cần thiết. Hãy nhìn quanh: bao gia đình tất bật với mưu sinh, họ thương con nhưng sau một ngày vất vả, họ còn đủ sức để giúp nó đúng cách nó mong muốn? Rồi nhiều gia đình có cha hoặc mẹ rượu chè, cờ bạc, bạo lực, những đứa trẻ sinh ra và lớn lên trong gia đình đó dần sở hữu ánh mắt thất thần, tuyệt vọng, hoặc đáng buồn hơn – là sự thù hằn và đau

đón! Những đứa trẻ đó cần lắm cánh tay nâng đỡ yêu thương của những người quanh chúng. Nếu đã không thể trông nhờ vào gia đình, thì đó sẽ là ai?

2. Thành kiến đối với người từng ly hôn

Mấy hôm nay một vài tờ báo có đăng tin, bài về việc diễn viên Hoàng Yến bị người chồng cũ của mình hành hung. Bài đăng facebook của nữ diễn viên nhận được nhiều ý kiến trái chiều, trong đó không ít ý kiến miệt thị hoặc cười nhạo về việc cô “có quá nhiều lần ly hôn rồi cưới chồng” (trích từ một bình luận trên facebook). Tôi không lạm bàn về câu chuyện trên, nhưng qua đây, một thực tế phải nhìn nhận là nhiều người trong chúng ta vẫn còn nhiều thành kiến với những người từng ly hôn, hoặc ly hôn rồi tái hôn. Lý do người ta rời đi một cuộc hôn nhân ắt sẽ có muôn hình vạn trạng! Có thể là vợ/chồng trót yêu người khác, có thể đến từ nguyên nhân bị bạo hành,... Do đó người ngoài cuộc không dễ đánh giá ai đúng ai sai nếu chỉ đứng ở góc nhìn của mình!

Nhân ngày Gia đình Việt Nam năm nay, chợt nghĩ chỉ đơn giản là hãy yêu thương tha nhân như yêu thương chính mình. Khi thương người, chúng ta sẽ không còn phán xét người ở lại hay người vừa đi ra khỏi cuộc hôn nhân của nhau. Ta không cần thiết phải ngẫm nghĩ: ô may quá dù hôn nhân của mình rất tệ nhưng mình vẫn chưa ly hôn, vẫn còn người chồng/người vợ để miệng đời không lòi ra tiếng vào!

Những vấn đề liên quan đến sự kì thị hay thành kiến thường gặp nhiều ở nông thôn, nơi công tác gia đình chưa thật sự được lưu ý. Điều này dẫn đến tình trạng người từng ly hôn thường gặp nhiều trở ngại khi đến với cuộc hôn nhân tiếp theo. Nên chăng có những phương án truyền thông để giúp mọi người hiểu về mục đích của hôn nhân, hiểu về vai trò, trách nhiệm của mình trong hôn nhân, đồng thời có hiểu biết và tôn trọng quyền được lựa chọn “cửa thoát hiểm” trong hôn nhân (tin rằng không ai muốn có một ngày mình lại phải chọn “cánh cửa” đó!). Thậm chí, nên tăng cường những phòng khám tâm lý, trị liệu hôn nhân ở vùng nông thôn để giúp đỡ những gia đình đang trên bờ vực tan vỡ có cơ hội nhìn nhận lại trách nhiệm của mình, hoặc giúp người ly hôn vượt qua sang chấn tâm lý và hòa nhập nhanh với cuộc sống.